

РЕШЕНИЕ

№ 478

гр. Благоевград, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на пети юли през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Миглена Йовкова
Габриела Тричкова

при участието на секретаря Анастасия Фотева
като разгледа докладваното от Габриела Тричкова Въззивно гражданско дело
№ 20221200500435 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 от ГПК.

Образувано е въз основата на въззивна жалба подадена от адвокат П. Ж. Х., АК Благоевград, в качеството ѝ на пълномощник на АНТ. ВЛ. Б., с ЕГН *****, с адрес гр.С., 1408, ж.к.“С.“, ул.“Д.Х.“, с адрес за кореспонденция гр.П., ул.“П.Т.“, против Решение № 95/15.04.2022 г., постановено по гражданско дело № 917/2020г. по описа на Районен съд П..

Във въззивната жалба се навеждат доводи, че първоинстанционното решение е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено в разрез със съдопроизводствените правила. Излага се, че в противоречие със закона, съдът не е обсъдил всички събрани по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, а е тълкувал и то превратно събраните такива, като дори си е служил с презумпции. Поддържа се, че първоинстанционният съд е приел за установено по несъмнен начин наличие на компрометиране на процесната тротоарна настилка непосредствено преди извършените от ищцата ремонтни работи, като това не почива на доказателствения материал по делото. Навежда се, че погрешното възприемане на фактическата обстановка е довело до формиране на неправилни изводи на първоинстанционния съд, касаещо приетото от него, че ремонтните дейности са извършени от жалбоподателката със съзнанието, че отстранява повреди по чуждата вещ, които са резултат от неправилно експлоатиране на двете калканни сгради – т.е. със съзнанието, че поправя причинени от свое виновно поведение имуществени вреди. Поддържа се, че в кориците на делото не са налице доказателства за противоправно поведение на ищцата касаещо неправилна експлоатация на сградата ѝ. В жалбата се излага, че за да обоснове фактическите констатации и формира правни изводи, съдът се е позовал изцяло на констативен протокол от 17.02.2020г., в който не се съдържат категорични констатации, а са направени съждения за възможности и вероятности. Твърди се, че от събраните по делото доказателства никъде не става ясно чия собственост е таблото на електропреносната мрежа, около неправилното поставяне на което се съсредоточават причините за компрометираната тротоарна настилка, като въпросът с това табло въобще не е

повдиган по време на производството. В тази връзка и доколкото със съдебното решение е прието като причина за компроментиране целостта на настилка, следва да се изследва собствеността на същото, както и действията на ответника в качеството му на собственик на тротоара, върху който е монтирано. Поддържа се в жалбата, че неправилно съдът е приел за неотнормими към предмета на делото представените от ищеца документи, представляващи кореспонденция във връзка със заявена пред ДЗИ – Общо застраховане ЕАД щета, като съдът не е възприел заключението на вещното лице, че извършените ремонти са били наложителни. Излагат се доводи, че решението е необосновано, тъй като не е направена задълбочена преценка на доказателствата поотделно и като съвкупност, поради което първоинстанционният съд е достигнал до погрешни правни изводи. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на атакуваното решение като неправилно и необосновано, като се иска да бъдат уважени предявените искове, като бъдат присъдени разноски на жалбоподателката и в двете съдебни инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е депозиран писмен отговор от Община П., чрез пълномощник, с който се оспорва изцяло подадената жалба, като се твърди, че същата е неоснователна. Излага се в отговора, че в решението са анализирани всички събрани по делото доказателства, както писмените така и гласните, като същите са преценени в тяхната съвкупност. Поддържа се, че за да установи какво е състоянието на тротоарната настилка съдът се е позовал на представеното от ищцата експертно становище на проф. д-р инж. П. и на представения от ответника протокол от 17.02.2020г. на комисия назначена от Кмета на Община П., поради което са неоснователни доводите, че съдът не разполага със специални знания по тези въпроси. На следващо място се посочва, че неоснователно въззиваемият жалбоподател атакува решението с твърдения, че не е ясно как е установено, че по сутерена в този участък не е изпълнена хидроизолация на сградата собственост на ищцата, като това обстоятелство е безспорно установено с експертното становище на инж. П., което е представено от ищцата. Оспорват се и доводите в жалбата, че неправилно не са кредитирани показанията на свид. инж. М. П., като в тази насока е заявено, че в тях не се съдържат данни относно състоянието на тротоарната настилка преди извършване на процесния ремонт, поради което съдът правилно е счел, същите за неотнормими по делото. На следващо място в отговора, се сочи, че изводите на съда са правилни, че се касае за виновно поведение на собствениците на двете жилищни сгради поставени на калкан, тъй като са изведени от констатации отразени в протокол от 17.02.2020г. на комисия назначена със Заповед на Кмета на Община П. и от експертното становище на проф. П.. В отговора се излага, че за делото е ирелевантно чия собственост е въпросното електро табло, като единственото важно в случая е че същото не е собственост на Община П..

С оглед посоченото се иска да бъде потвърдено обжалваното решение. Претендира се присъждане на сторените пред въззивната инстанция съдебни разноски.

В съдебно заседание пред въззивния съд жалбоподателя не се явява, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител, който поддържа въззивната жалба и по същество пледира за уважаването ѝ.

Ответникът по жалбата също не изпраща представител.

Пред въззивната инстанция не са събирани нови доказателства.

По допустимостта на въззивната жалба съдът се е произнесъл с определението си по реда на чл.267, ал.1 ГПК. Повторната проверка при постановяване на решението не води до различен от направения в това определение извод, че жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл.259 ГПК от надлежна страна и е насочена срещу обжалваем съдебен акт на първоинстанционен съд.

Съобразно правомощията си определени в чл.269 ГПК, при служебната проверка въззивният съд намира следното:

Производството пред Районен съд П. е образувано по искова молба подадена от АНТ. ВЛ. Б., с ЕГН ***** срещу Община П., с БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр.П., ул.“Ц.Б., представлявана от кмета Д. П. БР.. Ищецът сочи, че се е снабдил със заповед по чл.410 ГПК срещу Община П. за сумата от 1 549.68 /хиляда петстотин четиридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/ лева, представляваща заплатена сума по фактура и Акт образец 19 от 17.02.2020 година – разходи за извършен ремонт на тротоар

– публична общинска собственост, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането. Сочи, че във връзка с постъпило от длъжника възражение за недължимост на вземането е уведомен от заповедния съд за възможността да предяви установителен иск за сумата по заповедта.

Ищцата сочи, че е съсобственик по наследство на недвижим имот с идентификатор *****, находящ се в гр.П., пл.“В.“ № 1. Помещението от към страната на читалище „Б.М.“ било отдадено под наем на Банка ОББ АД. Твърди, че през месец октомври 2019 година били установени теч и влага в мазето на сградата. Твърди, че цялата външна стена била мокра, което подкопавало конструкцията на сградата, построена през 2004 г. Твърди, че в сутерена на сградата имало влага и мухъл. Сочи, че докато помещението било ползвано под наем от ОББ, наемателят като добър стопанин поискал експертно техническо становище, с цел да бъдат извършени строителни работи за отстраняване на проблема. Според автора на становището – проф. Б.П., една от причините за теча били чучурите и лошата тротоарна настилка. Сочи, че част от конструкцията на чисто новите улици на сградата били повредени вследствие на вандалска проява. Към тях била включена тръба, която подкопавала новата конструкция. Ищцата уведомила Община П. за експертното становище и за необходимостта от предприемане на действия за отстраняване на теча, като пряка последица от лошата тротоарна настилка-собственост на общината. Излага се, че на стр.5 от становището изрично е записано, че един от проблемните участъци причина за течовете в сградата е нарушената водоплътност на тротоарната настилка в зоната на преминаване на водосточната тръба на сградата. Посочено е, че тротоарната настилка била разрушена около втората водосточна тръба, като разрушения участък е с размери 20/20 см., а атмосферните води, движещи се по повърхността на тротоарната настилка се задържали прекалено дълго време в зоната и проникват в дълбочина на тротоарната настилка, като причиняват влагата и течовете.

Твърди се, че тротоарът и тротоарната настилка около сградата са публична общинска собственост на Община П. /чл.3, ал.2, т.1 и чл.56, ал.2 от ЗОС; параграф 7, ал.1, т.4 от ДПР на ЗМСМА; чл.8, ал.3 и параграф 1, т.2 от Закона за пътищата/, поради което ответникът следва да полага нужната грижа по стопанисване на имуществото и поддържането му в изправно състояние /чл.11, ал.1 и ал.2 от ЗОС, чл.140 от Конституцията на Р.България, чл.31 от ЗП/. Твърди, че в продължение на повече от два месеца ответникът не взел отношение по проблема, въпреки че многократно бил сезиран, вследствие на което имотът на ищцата продължавал да търпи щети – наводнения, образуване и задържане на влага, разрушаване на стените, образуване на мухъл при всеки дъжд и сняг. Поради бездействието на ответника ищцата предприела действия по ремонт на тротоара като наела „М.“ ООД, което извършило ремонт вътре в обекта, както и ремонт на дефектната тротоарна настилка отвън. Твърди, че по отношение на тротоара били извършени следните строителни работи : демонтаж на тротоарни плочки; разбиване на бетон стъпала и настилка; изкоп за подготовка на основата за унипаваж; полагане на циментова замазка за обръщане на наклона на улицата; полагане на нови тротоарни плочки 40/40; доставка и полагане на пясък унипаваж; доставка и полагане на унипаваж; натоварване и извозване на строителни отпадъци. Твърди, че за установяването, завършването и заплащането на описаните строителни работи бил съставен Акт образец 19 от 17.02.2020 година, както и фактура за сумата от 1 549,68 лева с ДДС. Ищцата сочи, че сама е заплатила сумата по фактурата. С горното обосновава извод за наличие на състава, визиран в чл.49 във връзка с чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, че деликтът е резултат от наличието на неподдържан тротоар като елемент от пътната инфраструктура на общината, без същата се е предприела нужните действия за поддържане и ремонтване на тротоара. В случай, че съдът счете, че не е налице непозволено увреждане, претендира вземането по процесната фактура на основание предприета от ищцата работа, за която знае, че е чужда – на ответника, без да е натоварена, докато заинтересувания може да я поеме. Твърди, че ответникът е бил длъжен да предприеме спешни мерки и действия по ремонт и поддръжка на процесния тротоар, така че да бъде той приведен в изправно положение и годен за употреба в интерес на обществото. Твърди, че ответникът не е предприел посочените действия, поради което същите били извършени от ищцата, без да има задължение за това. Сочи, че работата била управлявана и изпълнена от ищцата с грижата на добър стопанин и в интерес на общината като собственик на тротоара, като последният не се е противопоставил на ремонтните дейности. В случай, че съдът счете, че не е налице непозволено увреждане и водене на чужда работа без

пълномощие, претендира вземането по процесната фактура на основание неоснователно обогатяване в хипотезата на чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД. В тази връзка твърди, че между страните не съществува и не е съществувала облигационна връзка, създаваща задължение за ищцата да ремонтира и покрие разходите по ремонта на имота на ответника. С посоченото обосновава позиция за изначална липса на основание за извършената от ищцата престация по организиране и заплащане на ремонтните действия, както и за неоснователно обогатяване на ответника със сумата по фактурата. В случай, че съдът счете, че не е налице непозволено увреждане, водене на чужда работа без пълномощие и неоснователно обогатяване в хипотезата на чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД, претендира вземането по процесната фактура на основание неоснователно обогатяване в хипотезата на чл.59 ЗЗД. В тази връзка твърди, че ответникът се е обогатил със сумата, заплатена от ищцата по процесната фактура. Ищецът претендира присъждане на сторените в заповедното и исковото производства разноски.

Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата, за която е издадена заповед № 1358/10.06.2020 година по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 413/2020 година по описа на РС-П., а именно сумата от 1 549.68 /хиляда петстотин четиридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/ лева, представляваща заплатена сума по фактура и Акт образец 19 от 17.02.2020 година – разходи за извършен ремонт на тротоар – публична общинска собственост, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането. Претендира присъждане на разноски сторени в заповедното и исковото производство.

Изпълнена е процедурата по чл.131 ГПК като в законоустановения срок е депозиран писмен отговор от ответника. Със същия се оспорват всички изложени в исковата молба твърдения и доводи. Сочи, че представените с исковата молба писмени доказателства не установяват местоположението на извършения ремонт, както и че сочат на различни от описаните в исковата молба обстоятелства. Твърди, че в Община П. не е постъпвало искане от ищцата за извършване на ремонт на тротоара. Сочи за постъпили писма от ищцата, с искане за : отстраняване на чучури или поставяне на улуци; съгласие на Общината за извършване на ремонта. Сочи, че ответникът е дал исканото от ищцата съгласие. Въз основа на данните в приложеното към исковата молба експертно техническо становище прави извод, че повредената в случая тротоарна настилка е резултат от действия на трети лица – при монтиране на електро табло и от действия на ищцата – при изпълнение на водосточната тръба на нейната сграда. Ответникът оспорва представения с исковата молба Акт образец 19 като твърди, че е некоректно съставен и не съответства на обстоятелствата, сочени в исковата молба и в останалите документи. Оспорва съдържанието на процесната фактура като сочи, че същата не съдържа задължителни реквизити – номер и дата на издаване; данни за издателя и печат на фирмата -издател; липсва подпис на получателя на услугата. Оспорва представеното от ищцата платежно нареждане. Счита за ирелевантни в казуса цитираните в исковата молба правни норми. Сочи, че улиците в района на пл.“В.“ гр.П. са публична общинска собственост, но на различно от твърдяното от ищцата, правно основание. С изложеното обосновава становище за неоснователност на ищцовата теза за наличие на хипотезата, уредена в чл.49 във връзка с чл.45 ЗЗД. Твърди, че като собственик на улиците, част от които са и тротоарите към тях, отговорно ги поддържа в добро състояние. Представя договор № *****. Обосновава становище за неоснователност на ищцовата теза за наличие на хипотезата, уредена в чл.60 и чл.61 ЗЗД. В тази връзка твърди, че в изложението на исковата молба липсват твърдения за извършени в случая от ищцата действия по водене на чужда работа без пълномощие. Излага, че ремонта е извършен в интерес на ищцата, като същия не е извършен и качествено. Оспорва тезата на ищцата за наличие на хипотезата на чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД. В тази връзка твърди, че в изложението на исковата молба липсват твърдения за облигационна обвързаност между страните, по силата на което за ищцата е възникнало задължение да извърши твърдения ремонт, респективно да заплати разходите за ремонта. Оспорва като неоснователна тезата на ищцата за наличие на хипотезата на чл.59 ЗЗД. В тази връзка твърди, че в исковата молба се съдържа единствено посочената правна квалификация като липсват фактически твърдения за осъществен фактически състав съгласно цитираната правна норма. Оспорва се обстоятелството общината да се е обогатила за сметка на ищцата.

С горното обосновава искане за отхвърляне на предявения иск като неоснователен и недоказан. Претендира съдебни разноски.

От събраните пред първата съдебна инстанция доказателства се установява следното от фактическа страна:

Към делото е приложено ч.гр.д № 413/2020 година по описа на РС-П., от което се установява, че въззивникът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу въззиваемия за сумата от 1549,68 лв. Като твърдения за какво е паричното вземане е посочено за ремонт на общинска собственост. В допълнителните изявление е конкретизирано, че ремонта е на тротоар – подменена е настилка, направен е наклон за да имат достъп майките с деца и хората с увреждания. Заповедния съд е оставил без движение подаденото заявление, като с писмена молба заявителя е конкретизирал обстоятелствата на които претендира вземането, като е посочил, че е извършен ремонт, причините за неговото извършване, като е представил обр. Акт 19 и фактура на дружеството Монолит -21, в които са описани всички дейности и количества.

Въз основа на подаденото заявление е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 1358/10.06.2020г. с която е разпоредено длъжникът община П. да заплати на заявителя сумата от 1 549,68 /хиляда петстотин четиридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/ лева, представляваща стойността на ремонт, извършен от същата на 17.02.2020г. на част от тротоар – общинска собственост, находящ се пред недвижим имот с идентификатор ***** в гр.П., пл.“В.“ № 1, като подробно са посочени параметрите му: демонтаж на тротоарни плочки /10 кв.м./; разбиване на бетонови стъпала и настилка /1.5 куб.м./; изкоп за подготовка на основата за унипаваж 2 Т 200/160/60 /10 кв.м./; полагане на циментова замазка за обръщане на наклона към улицата /1.7 куб.м./; полагане на нови тротоарни плочки /10 кв.м./; доставка и полагане на пясък за унипаваж 2 Т 200/160/60 /1.2 куб.м./; доставка и полагане на унипаваж 2 Т 200/160/60 /12 кв.м./; натоварване и извозване на строителни отпадъци /2 курса/.

Препис от заповедта е надлежно връчен на длъжника, който в законоустановения срок е депозирал възражение вх. № 2655/14.07.2020 година срещу издадената заповед. В тази връзка и на основание чл.415, ал.1, т.1 ГПК до заявителя е изпратено съобщение, че може да предяви установителен иск за вземането по заповедта за изпълнение. В указания едномесечен срок заявителят е депозирал исковата молба, въз основа на която е образувано първоинстанционното производство по което е постановено обжалваното решение.

Установява се от представените от ищцата писмени доказателства - нотариален акт № 85/2012 г., схема № 12458/10.07.2012 г., удостоверение за наследници № 329/06.03.2020 г., удостоверение за наследници № 1224/11.11.2019 г., неоспорени от ответника, и необорени от останалите доказателства по делото, че ищцата е съсобственик на недвижим имот, представляващ самостоятелни обекти в многофамилна жилищна сграда с идентификатор 56126.602.3532.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.П., с административен адрес гр.П., пл.“В.“ № 2.

С писмо от 30.09.2019г. въззивника е сезирал Община П., с искане за предприемане на действия по компетентност – да бъдат отстранени чучури или да се поставят съответните улуци, тъй като същите са причина за щетите по имота собственост на Б., а именно в мазето има теч и влага, като цялата външна стена е мокра и това подкопава конструкцията на сградата. Ищцата е представила становище на проф. П. относно настъпилите щети.

С писмо от 21.11.2019г. ищцата е отправила искане до Община П. да и даде писмено разрешение плочките от страната на читалището да бъдат изкъртени, да се положи нова настилка, да се повдигне нивото и съответно да бъдат поставени нови плочки, като всички СМР ще бъдат извършени със средства на нейното семейство.

Изготвен е отговор от Кмета на общината, че съгласно чл.151 ЗУТ не се изисква разрешение за строеж на текущ ремонт на сгради, постройки, съоръжения, инсталации, и текущ ремонт на елементите на техническата инфраструктура. Текущия ремонт може да бъде извършен при условие, че няма да бъде в разрез с разпоредбите на Наредба № 4 за осигуряване на достъпна среда и да бъдат предприети мерки за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Ищцата е сезирала и Директора на РДНСК за предприемане на действия по компетентност за отстраняване на чучури или поставяне на съответни улуци.

Установи се по делото, че във връзка с писмо № ПЧ-64-00-144/17.01.2020 г., подадено от ищцата до РДНСК- Благоевград, кметът на община П. е издал заповед № I –с11/28.01.2020 г., с която е назначил комисия, която да извърши оглед на имот с идентификатор 56126.602.3532 по КККР на гр.П., собственост на наследниците на С.Б. Б., с цел установяване състоянието на имота и необходимостта от ремонтни и възстановителни дейности за поправянето му, указано е да се извърши и оглед на отводнителната система на покрива и нерасите на съседния строеж и на тротоарната настилка пред банковия офис. Заповедта е връчена на наследниците на С.Б. Б.. Не се спори, а събраните по делото доказателства установиха по несъмнен начин, че във връзка с горесцитираната заповед, на 17.02.2020 г. назначената от кмета на общината комисия е посетила процесния имот, извършила е оглед на жилищна сграда № 1 собственост на наследници на С.Б. Б./ и жилищна сграда № 2 /собственост на В.В.Д./, при което е установено: 1. В помещение –мазе, разположено в югозападната част на сграда № 1, външната стена по южната фасада на сграда № 1, граничеща с тротоара, е с голямо петно от теч; 2. Тротоарната настилка, граничеща с компрометираната стена в мазето под банковия офис, е наскоро подменяна, но не са запълнени добре фугите между тротоарните плочки, което е причина за просмукване на дъждовни води; 3. Съседната, разположена на калкан сграда № 2, е без изпълнени вертикални водосточни тръби по южната фасада и водата се стича директно от водосточни хоризонтални отклонения от покрива върху тротоара; 4. На същото място в западната част по южната фасада на сграда № 1 е изпълнена вертикална водосточна тръба, която е заустена към хоризонталната сградна канализация. Комисията е посочила като възможна причина за образувалия се теч авария на водосточната тръба, в участъка в който е вкопана, преди включването ѝ в хоризонталната канализация. Поради факта, че водосточната тръба не е разкрита, не е установена авария на водосточната тръба. С оглед на установеното на 17.02.2020 г. и с цел предотвратяване на постъпване на дъждовни води от покрива на строеж /сграда № 2/ Комисията е дала следните предписания: 1. Водосточни тръби ф100 по фасадата, като същите бъдат отводнени към съществуващата асфалтова настилка по ул.“Б.М.“ така че дъждовните води от покрива да не постъпват към тротоарната настилка; След изпълнение на действията по т.1 и при наличие на теч в мазето комисията е указала да бъдат предприети следните действия: 2. Разкриване вкопаната водосточна тръба на сграда № 1 до мястото на включването към хоризонталната канализация за установяване наличието на авария; 3. Полагане на външна хидроизолация и уплътняване на фугите на тротоарните плочки за предотвратяване просмукване на дъждовни води по южната стена на сграда № 1. Препис от Констативен протокол от 17.02.2020 г. е връчен на собствениците на сградите, за сведение и изпълнение на дадените предписания.

Видно от констативен протокол № I – I – 11 от 22.05.2020г. е работна група от Община П. е извършила проверка за изпълнение на предписание под т.1, дадено с протокол от 17.02.2020г. на комисията, като е установено, че същото е изпълнено в дадения срок. За предотвратяване на постъпване на дъждовни води от покрива на сградата са изпълнени водосточни тръби ф100 по фасадата, като същите са отводнени към съществуващата асфалтова настилка по ул. "А.С.". Действия под т.2 от протокола са препоръчителни за собствениците на обекта, при необходимост и като следваща мярка за установяване и предотвратяване на теча в мазето на сградата следва да бъде уведомена Общината.

По делото е приет като доказателство договор № ***** сключен на 31.01.2011г. между Община П. и „П.П.“ ЕООД с предмет на договора изпълнение на СМР за обновяване на улични и пешеходни зони в централна градска част на гр.П.. С удостоверение № 59/17.11.2011г. е въведен в експлоатация обект „обновяване на улични и пешеходни зони в централна градска част гр.П.“.

Установи се по несъмнен начин по делото, че през месец октомври 2019 г. в мазето на процесната жилищна сграда /собственост на наследниците на С. Б./ е имало теч и наводнение. В тази връзка „ОББ“, клон П. като ползвател на помещение в сградата към онзи момент, е възложил на „Университет по архитектура, строителство и геодезия-Център за научни изследвания и проектиране“ ЕООД, да анализира причините за появата на експлоатационните проблеми. В тази връзка е било изготвено експертно становище /лист 18-26 в делото/, съгласно което при наличието на градска инфраструктура около сградата, появилите се експлоатационни неблагоприятия по южната периметрова граница на сградата, е възможно единствено да се появят през компрометирани зони в тротоарните настилки,

през които водите трайно филтрират в дълбочина покрай стоманобетоновите сутеренни стени на сградата. При огледа, извършен във връзка с възложеното експертно становище, е установено, че противно на установените нормативни изисквания, водите от покрива на съседната на обследваната сграда, не се отвеждат с вертикална тръбна система от водосточни тръби, а се изливат през покривен улук директно върху тротоарната настилка. При установения наклон на улицата и тротоарната настилка, тези атмосферни води сериозно подхранват притока на вода към сутеренната част на обследваната сграда и създават предпоставки за проникването ѝ в дълбочина. Установени са три участъка, където е възможно атмосферните води да филтрират към сутеренните стени на сградата. Първият е свързан с наличието на разпробита водосточна тръба. Вторият е свързан с разположено върху фасадата на сградата табло на електропреносната система, което е монтирано върху периметрови бетонови стени, между които съществува понижаване от нивото на настилка до дълбочина до 20-25 см с цел провеждане на отделните кабели. Третият проблемна участък се явява нарушаване на водоплътността на тротоарната настилка в зоната на водосточната тръба на сградата. При оглед около монтираното електро табло, е установено, че около наличната в тази зона водосточна тръба са натрупани голямо количество отпадъци, включително от втвърден бетон и разтвор, които възпрепятстват правилното отвеждане на атмосферните води и насочват водата директно в зоната под конструкцията на таблото. Във водосточната тръба, разположена в непосредствена близост до таблото, непланово е заустена канализационна тръба, връзката е изпълнена абсолютно неправилно, като за целта водосточната тръба е пробита, а в получения отвор е поставена канализационна тръба без да е извършено необходимото херметизиране на отвора. Водосточната тръба е изкривена, което намалява напречното сечение и влошава способността ѝ безпрепятствено да отвежда дъждовните води. Всичко това при интензивен дъжд насочва атмосферните води, които се движат по водосточната тръба, да се изливат през разпробития отвор и по този начин да оводняват директно зоната под монтираното електро табло. Под монтираното табло е установено, че ваната под него навлиза на дълбочина 20-25 см под нивото на настилка и представлява естествен резервоар за акумулиране на атмосферни води, особено при по-силни дъждове. Установени са следи от проливи на вода и в зоната около стеничките под таблото. Установено е, че по сутеренната стена в този участък не е изпълнявана хидроизолация при основното строителство. Около втората водосточна тръба е установено, че тротоарната настилка е разрушена в участък с размери 20/20 см. Атмосферните води, движещи се по повърхността на тротоарната настилка, проникват в тази зона и се задържат там продължително, което е установено и по време на самия оглед. По този начин се благоприятства оводняването на почвените слоеве в дълбочина, в близост до сутеренната стена. Представените от ищцата документи, представляващи кореспонденция във връзка със заявена пред ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД щета, съдът счита, че правилно са преценени и от първоинстанционния съд за неотнормирани към предмета на делото, поради което не ги обсъжда.

По делото са събрани гласни доказателства –показанията на свидетелите М. П. /б.р./ и В.С. /б.пр./. Показанията на свидетеля П. не съдържат данни относно състоянието на тротоарната настилка преди извършване на процесния ремонт, поради което съдът счита същите за неотнормирани по делото. В показанията на свидетелката С. се сочи: „...След като извършиха ремонта започнах да ползвам тротоара. Преди това не съм го ползвала, а го обикалях, защото имаше прагове, не беше така равен, както е в момента, и когато валише дъжд от височината на съседната сграда като водопад се изливаше водата. Вследствие на тази вода имаше увредени плочки, също плочки които се клатеха, имаше също и липсващи плочки... От тази вода през зимата беше ледена пързалка....ремонтът, който се извърши...се изразяваше в изравняване на тротоара, тези прагове вече ги няма и се сложиха нови плочки...където са шкафовете за електромерите имаше високо стъпало... стъпало имаше пред таблото, поставено от „ЧЕЗ“ с електромери...намираше се на тротоара точно под таблото с електромери на „ЧЕЗ“. Фирмата на Захов при извършване на ремонта премахна това стъпало.“ Съдът кредитира показанията на свидетелката С. тъй като същите намират опора в останалия кредитиран от съда доказателствен материал, и по-конкретно данните в становище, изготвено от „Университет по архитектура, строителство и геодезия-Център за научни изследвания и проектиране“ ЕООД.

Към доказателствения материал по делото са приети в оригинал акт образец 19 от

17.02.2020г. от който се установява, че на посочената дата възложителя А.Б. и изпълнителя след проверка на място са установили, че са извършени и подлежат на заплащане строителни работи описани в акта в 8 позиции с обща стойност 1549,68 лв. Издадена е фактура от изпълнителя с получател възложителя на същата стойност, от която 1291,40 лв. строителни работи и 258,28 лв. ДДС. Видно от платежно нареждане в полза на изпълнителя е преведена сумата по издадената фактура с основание за плащане ремонтни дейности на градски площад.

От приобщените към доказателствата по делото комплексни съдебно –техническа и оценителна заключения /основно и допълнително/, които съдът изцяло кредитира с доверие като компетентни, обективни, отговарящи на поставените задачи се установи : Вида ремонтни работи, извършени в периода 2019г.-2020 г. на процесния тротоар : видими: демонтаж на тротоарни плочки на площ от 21 кв.м. и полагане на два вида тротоарни настилки; скрити видове работа /отчетени съгласно Акт обр. № 19/17.02.2020 г./: разбиване на бетон с обем 1.50 куб.м; изкоп за подготовка на основата на унипаважа 10 кв.м.; полагане на циментова замазка под плочки за обръщане на наклона към улицата 1.70 куб.м.; полагане на пясък за унипаваж 1.20 куб.м.; натоварване и извозване на строителни отпадъци -два курса; Стойността на извършените ремонтни работи е 1 513.08 лева с ДДС;

Стойността на СМР за ремонта на 21 кв.м. от тротоара на ул.“А.С.“ по цени на фирма „П.П.“ към 2010г. възлиза на 1286,64 лв. без ДДС. Извършените ремонтни работи са били наложителни; Ремонтните работи са извършени на тротоара пред южната фасада на жилищна сграда с идентификатор 56126.602.3532.1 по КККР на гр.П., като ремонтирани са 21 кв.м. от северния тротоар на ул.“А.С.“ гр.П., находящ се срещу читалищната сграда в града ; При съпоставка на описаните в Акт обр.19 /17.02.2020 г. и установените на място ремонтни работи вещото лице е установило: настилка с тротоарни плочки 40/40 см. -9 кв.м., при посочени в Акт обр. № 19 -10 кв.м.; ремонтиран тротоар с унипаваж 2Т 200/160/60 мм – 12 кв.м., при посочени в акта 12 кв.м. Останалите скрити по своя характер ремонтни работи не са съпоставени с описаните в Акт обр.19 поради обективна невъзможност; Вещото лице е определило като добро качеството на извършения през 2019г.-2020 г. ремонт на процесната тротоарна настилка; Стойността на ремонтираната площ от процесния тротоар, в състоянието непосредствено преди ремонтните дейности, извършени през 2019г.-2020 г., и начисляване на амортизацията за период от 10 г. възлиза на 266.11 лева. Стойността на ремонтните работи извършени на процесния тротоар през 2019г.-2020 г. по средни пазарни цени на ремонтни дейности на тротоарна настилка за периода 2019г.-2020 г. възлизат на 1 553.71 лева. В определената стойност е включена цена на материалите, труд, механизация и допълнителни разходи и разходи за транспорт. В допълнителното заключение вещото лице е посочило, че всичко по част ремонти, без печалба и начислено ДДС е в размер н 1156,04 лв.

С обжалваното решение съдът е отхвърлил като неоснователни предявените при условията на обективно евентуално съединяване установителни претенции с правно основание чл.49, във връзка с чл.45 от ЗЗД, чл.60 и чл.61 от ЗЗД, чл.55, ал.1, пр.1 и чл.59 от ЗЗД за установяване на вземане за което е издадена заповед № 1358/10.06.2020г. по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 413/2020г. по описа на РС П.

Съдът е приел, че компрометирането на тротоарната настилка на която е извършен ремонт от страна на ищцата е в резултат на виновно поведение на собствениците на сградата, които повреди са резултат от неправилно експлоатиране на същите.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Съобразно съдържанието на подадената искова молба съдът намира, че е сезиран не с четири обективно съединени искове при условията на евентуалност, както е приел първоинстанционния съд, а с един иск, с правна квалификация съобразно фактическите твърдения чл.61, ал.2 от ЗЗД. В проведеното заповедно производство и съответно неговото продължение исковото ищецът е навел фактически твърдения за извършени СМР в чужд имот. Основанието на претенцията е забраната за неоснователно обогатяване като общ принцип на облигационното право Законодателя предвижда принципа в редица норми – чл.50 – 62 от ЗЗД и чл.59 от ЗЗД. Съставите задават правната рамка на отношенията между извършилия ремонта и собственика на имота, но определянето на действителното правно основание на облигационните отношения които са възникнали по подобряването на чуждия

имот е дейност на съда по приложение на материалния закон. Съдът я извършва въз основа на фактическите твърдения и петитума на исковата молба, но и в съответствие с установеното по делото. Следователно въведените в исковата молба твърдения за различни правни квалификации на спорните факти не ограничават съда да даде защита според действително осъществено правно основание. Ищецът следва да изложи единствено фактическите твърдения, които индивидуализират съдебно предявеното вземане, но представляват и предложена от него квалификация на предявения иск, която не е обвързваща съда.

Твърденията на ищеца се свеждат до извършване на неотложен ремонт на тротоара непосредствено до жилищната сграда в която е съсобственик, като работата е извършена без възлагане от страна на общината. Същата е извършена, както в интерес на общината, така и в интерес на ищцата, за да предпази имуществото си от разрушаване. Същите са били твърденията на ищцата и в заповедното производство. В исковата молба при условията на алтернативност са изброени възможни правни основания на претенцията на ищеца, които не са обвързващи съда, доколкото същия следва да даде правна квалификация съобразно фактическите твърдения. Първоинстанционният съд е приел, че е сезиран с няколко обективно съединени искове при условията на евентуалност, които е квалифицирал в доклада и съответно отхвърлил в постановения съдебен акт без да съобрази, че излагането на нови фактически твърдения в исковата молба, които не са били заявени в хода на заповедното производство и предявяване на установителни искове, за които липсва издадена заповед е недопустимо. Съдът не е дал указания на ищеца за отстраняване на нередовности в подадената искова молба досежно привеждане на същата в съответствие с изискванията на закона, като без да съобрази, че се касае за предявен един установителен иск, при алтернативно посочване на правни квалификации, е постановил един недопустим съдебен акт, с който е разгледал непредявени искове, които са и недопустими, с оглед посоченото, че вземанията по тях не са били предмет на заповедното производство. Съобразно трайната съдебна практика на ВКС, когато съдът е разгледал иска на непредявено основание или се е произнесъл по непредявен иск решението му е недопустимо и подлежи на обезсилване. Предвид изложеното решението в частта, с която са отхвърлени предявените при обективно евентуално съединяване искове с правна квалификация чл.49, във връзка с чл.45 ЗЗД, както и чл.55 и чл.59 ЗЗД е недопустимо и следва да бъде обезсилено, като производството следва да бъде прекратено. Съгласно установената съдебна практика /Решение № 41/02.02.2012г. по гр.д.№ 1540/2010г. на ВКС, IV г.о., Решение № 13/30.01.2019г. по гр.д.№ 2081/2018г. на ВКС I г.о., Решение № 117/01.07.2019г. по гр.д.№ 3692/2018г. на ВКС, III г.о. решението е недопустимо, когато съдът е разгледал спор, който не е подведомствен на съдилищата – чл.14 от ГПК, или не е подсъден на съответния съд, когато е разгледал непредявен иск.

С оглед така изложените твърдения в исковата молба, въззивният съд намира, че възникналите между страните извъндоговорни правоотношения се уреждат от разпоредбата на чл.61 от ЗЗД. / в този смисъл Решение № 12/28.02.2014г. по гр.д.№ 1037/2012г. на ВКС, I т.о./

За да бъде уважен иска по чл.61, ал.2 от ЗЗД ищцата следва да установи следните предпоставки: извършване на действие по управление на чужда работа, като видът на работата не е от значение – действията могат да бъдат фактически или правни. Един от основните елементи на гестията е работата да се води в чужд интерес, като последиците от извършваната работа настъпват в чужда правна сфера. Разпоредбата на чл.61, ал.2 от ЗЗД допуска извършване на действия освен в чужд и в собствен интерес, но в посочената хипотеза доминусът отговаря само до размера на обогатяването си. Действието по управление на чужда работа трябва да се осъществи с намерение да се обслужи чуждият интерес с намерение да се управлява чужда работа. Нужно е да има липса на възлагане на работата от страна на носителя на интереса, т.е действието трябва да е предприето доброволно, без натоварване от доминуса и без противопоставяне на заинтересования. В доказателствена тежест на ищеца е да докаже времето на извършването, стойността на СМР, и стойността с която е обеднял за сметка на ответника.

Съдът намира, че от доказателствата по делото е установено безспорно, че въззивника Антоанета Божкова е извършила ремонт на тротоара пред жилищната сграда в която е съсобственик. В тази насока са както събраните писмени и гласни докатоства, така и

заклучението на вещото лице. Безспорно е, че тротоара е публична общинска собственост и за неговото поддържане в изправност отговорност има Община П., като негов собственик. От заключението на вещото лице се установи, че ремонт на тротоара в гр.П. на площ от 21 кв.м., представляващ част от северния тротоар на ул.“А.С.“ е извършен на 17.02.2020г.

Частта от ремонтирания тротоар е прилежаща на жилищната сграда на ищеца. Вещото лице е установило, че са положени два вида нови тротоарни плочки на площ от 9 кв.м., тротоарни плочки 40/40 см., фуигирани с циментов разтвор и на площ от 12 кв.м. – унипаваж 2Т 200/160/60 мм. От заключението е установено и че извършените ремонтни работи на тротоара са били наложителни. Установено е и, че изпълнения на място ремонт е с добро качество. Стойността на всичко по част ремонт според заключението на експерта е за сумата от 1156,04 лв. без печалба и ДДС. Съдът намира, че ищцата е доказала всички предпоставки за уважаване на предявения иск, а именно извършила е чужда работа - ремонт на тротоар публична общинска собственост, без възлагане, в интерес на община П. и в собствен интерес, поради което същия неправилно е отхвърлен като неоснователен. Съображенията на съда, че извършения ремонт е наложен поради неправомерно поведение на ищцата и в резултат на нейните виновни действия не намира опора в доказателствения материал по делото. Обстоятелството, че в протокол на комисията назначена със Заповед на Община П. след извършения вече ремонт са дадени указания на собствениците на жилищни сгради да извършат ремонтни дейности не може да промени горния извод, доколкото не е установена по никакъв начин, причинно следствена връзка между настъпили увреди по тротоара от непоставени отводнителни съоръжения на съседната сграда, нито, че ищцата е тази която е следвало да извърши същите. Останалите констатации в протокола на комисията касаят възможности и вероятности, които не са доказани в процеса.

Тъй като се установи, че ищцата е извършила ремонт на тротоара, освен в интерес на ответника, а и в собствен интерес на нея се дължат само необходимите и полезни разноски със законната лихва от извършването им, без търговска печалба за извършените СМР. Установено е по делото от свидетелските показания, че чуждата работа е поета уместно, тъй като е било наложително да бъде поправен тротоара, доколкото в противен случай би се стигнало до значително по – големи вреди или увреждане на имота собственост на ищеца / тази насока показанията на свид. С./. Извършването на чуждата работа е предприета и в интерес на Общината, доколкото тротоара се е залеждал при което са нанесени вреди и на преминаващите граждани. Съдът намира, че в случая се установи, че ответника се е обогатил, тъй като е спестил разноски за отстраняване на повредите по тротоара. Съобразно допълнителното заключение на вещото лице Георгиев, необходимите и полезни разноски за извършените СМР без печалба и ДДС са в размер на 1156,04 лв.

Предвид изложеното, съдът намира, че постановеното решение в частта по отношение на иска по чл.61 от ЗЗД е неправилно и следва да бъде отменено, като искът следва да бъде частично уважен до сумата от 1156,04 лв., над който размер искът е неоснователен и в тази му част решението следва да бъде потвърдено по съображения различни от изложените от първоинстанционния съд.

По разноските: За заповедното производство, първоинстанционното и въззивното производство въззивника е претендирал сумата от общо 1670,20 лв., съобразно представени списъци по чл.80 от ГПК. С оглед изхода от въззивната проверка, частично уважаване на предявения иск следва да бъде осъдена Община П. да заплати на въззивника сумата от 1245,95 лв. разноски за заповедното, производството пред първата и въззивната инстанция съобразно уважения размер от иска. Въззивника следва да бъде осъден да заплати на Община П. сумата от 177,81 лв. разноски съобразно отхвърления размер от иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение №95/15.04.2022г. постановено по гр.д.№ 917/2020г. по описа на РС П., в частта с която са отхвърлени като неоснователни предявените при условията на обективно евентуално съединяване установителни претенции с правно основание чл.49, във връзка с чл.45 от ЗЗД, чл.55, ал.1, т.1 и чл.59 от ЗЗД от АНТ. ВЛ. Б., с ЕГН *****

гр.С., 1408, ж.к.“С.“, ул.“Д.Х. срещу Община П., представлявана от Кмета Д.Б. за вземане, за което е издадена заповед № 1358/10.06.2020г. по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 413/2020г. по описа на РС П., а именно сумата от 1549,68 лв. представляваща заплатена сума по фактура и акт образец 19 от 17.02.2020г. – разходи за извършен ремонт на тротоар – публична общинска собственост, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането, като недопустимо и прекратява производството по делото в тази му част.

ОТМЕНЯ решение №95/15.04.2022г. постановено по гр.д.№ 917/2020г. по описа на РС П., в частта с която е отхвърлен иска по чл.60 – 61 от ЗЗД за установяване на вземане, за което е издадена заповед № 1358/10.06.2020г. по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 413/2020г. по описа на РС П. до размер на сумата от 1156,04 лв., като вместо него постановява:

ПРИЗНАВА за установено, че Община П., представлявана от Кмета Д.Б. дължи на АНТ. ВЛ. Б., с ЕГН ***** гр.С., 1408, ж.к.“С.“, ул.“Д.Х. вземане за което е издадена заповед № 1358/10.06.2020г. по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ 413/2020г. по описа на РС П., а именно сумата от 1156,04 лв. представляваща част от заплатена сума по фактура и акт образец 19 от 17.02.2020г. – разходи за извършен ремонт на тротоар – публична общинска собственост, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда /12.05.2020г./ до окончателното изплащане на вземането.

ПОТВЪРЖДАВА решението в частта, с която е отхвърлен иска по чл.61 от ЗЗД над сумата от 1156,04 лв. до предявения размер.

ОСЪЖДА Община П., с БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр.П., ул.“Ц.Б., представлявана от кмета Д. П. БР. да заплати на АНТ. ВЛ. Б., с ЕГН ***** гр.С., 1408, ж.к.“С.“, ул.“Д.Х. да заплати на Община П., с БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр.П., ул.“Ц.Б., представлявана от кмета Д. П. БР. сумата от 1245,95 /хиляда двеста четиридесет и пет лева и деветдесет и пет стотинки/ лв. разноски направени в хода на заповедното, първоинстанционното и въззивното производство съобразно уважения размер от иска.

ОСЪЖДА АНТ. ВЛ. Б., с ЕГН ***** гр.С., 1408, ж.к.“С.“, ул.“Д.Х. да заплати на Община П., с БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр.П., ул.“Ц.Б., представлявана от кмета Д. П. БР. сумата от 177,81 /сто седемдесет и седем лева и осемдесет и една стотинки/ лв. разноски направени в първоинстанционното и въззивното производство съобразно отхвърления размер от иска.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____